

Biuletyn Informacji Publicznej

Instytutu Pamięci Narodowej
Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu

Dane osoby z katalogu kierowniczych stanowisk partyjnych i państwowych PRL

Imiona: Zygmunt
Nazwisko: Szymanowski
Miejsce urodzenia: Warszawa
Data urodzenia: 16-11-1873
Imię ojca: Michał
Imię matki: Michalina
Dodatkowe informacje: Lekarz bakteriolog. Wydział Lekarski Uniwersytetu Warszawskiego ukończył w 1897 r., później wyjechał do Lipska na studia teoretyczne, 1899/1900 był asystentem przy Katedrze Fizjologii Uniwersytetu we Fryburgu (Szwajcaria). W okresie 1900 - 1901 członek PPS w Berlinie, gdzie m.in. redagował „Gazetę Robotniczą”. W następnym roku powrócił do Warszawy – członek Warszawskiego Komitetu Okręgowego PPS. Na początku 1905 r. aresztowany i skazany na administracyjne wysiedlenie z Warszawy. Najpierw przebywał w Kijowie, do października 1905 r., następnie nielegalnie powrócił do Królestwa Polskiego i pracował w partii w charakterze członka Wydziału Agitacyjno-Organizacyjnego KC PPS, wówczas posługiwał się pseudonimem "Franciszek". W 1906 r. przeszedł do działalności na odcinku wojskowym, agitacja socjalistyczna w wojsku za pomocą Rosjan i Łotyszy. Po rozłamie w partii, na zjeździe wiedeńskim, zakończył działalność polityczną i osiadł w Krakowie. Tam pracował jako asystent przy Katedrze Bakteriologicznej Uniwersytetu Jagiellońskiego. W latach 1910 – 1911 na studiach bakteriologicznych w Berlinie, stamtąd powrócił do Krakowa. W 1914 roku w Legionach, jako lekarz, najpierw w szpitalu polowym, później w służbie frontowej jako lekarz batalionowy. Po rozwiązaniu Legionów (1917), pracował jako lekarz bakteriolog w austriackim szpitalu batalionowym w Krakowie. Po roku 1918 w Wojsku Polskim w stopniu kapitana lekarza, służba do wiosny 1922 roku, na stanowisku kierownika Centralnej Pracowni Bakteriologicznej Szpitala Ujazdowskiego w Warszawie i lekarza higienisty I Korpusu w Warszawie. W tym samym roku powołany na na katedrę bakteriologii Wydziału Weterynaryjnego Uniwersytetu Józefa Piłsudskiego w Warszawie, po habilitacji profesor na tej uczelni, wykładał także w Wolnej Wszechnicy Polskiej. W okresie międzywojennym pełnił funkcję wiceprezesa Ligi Obrony Praw Człowieka i Obywatela (1919-1939). Podczas okupacji zaangażowany w akcji dywersyjnej – dywersja bakteriologiczna [1]. W Krajowej Radzie Narodowej od maja 1945 r. Od 1.07. 1945 do 17.12.1947 r. wiceprzewodniczący Prezydium Rady Naczelnej PPS. W okresie powojennym objął katedrę bakteriologii Wydziału Lekarsko-Weterynaryjnego Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie. Zmarł 8.05.1956 r. Źródło: Archiwum Akt Nowych Biuro Prezydzialne Krajowej Rady Narodowej 342, s. 31-37; T. Moldawa, Ludzie władzy 1944-1991. Władze państwowe i polityczne Polski według stanu na dzień 28 II 1991. PWN Warszawa 1991, s. 246.

Stanowisko	Komórka organizacyjna	Instytucja	Miejscowość	Partia polityczna	Data rozpoczęcia	Data zakończenia	Źródło informacji
Członek		Komitet Centralny	Warszawa	PZPR	21-12-1948	8-05-1956	PZPR część I: Zjazdy i plenarne posiedzenia Komitetu Centralnego od I do IX Zjazdu (porządek dzienny, źródła). Część II: Członkowie władz naczelnych oraz I sekretarze KW PZPR 21 XII 1948 – 31 XII 1982. Opracowali W. Ciempiel, J. Jakubowski, J. Szczęblewski. Warszawa 1983, s. 64, 81.